

Fólkafloksironi

Oddagrein

SKILJANDI er, at tað, lögmaður kom at siga um «kanningarspurningin» á tíðindafundi eftir vitjanina hjá forsetismálaráðharranum, hevur skapt misnøgd millum føroyskar politikarar, sum fyrri bert fáum døgum síðan einmælt samtyktu á tingi, at talan ikki kundi verða um aðra kanning, enn dómarakanning í banka-málinum.

VIT halda tó ikki á nakran hátt, at lögmaður okkara av álvara man hava tingast við Nyrup um kanska at góðtaka annað slag av kanning, enn hana, samda tingið hevði álagt honum at halda seg til. Men sum orðini fullu – okkurt líknandi tí, «at arbeitt varð við at finna besta kanningarháttin», kundi ikki sleppast undan bæði gitingum og illgitingum.

UM ikki á fundinum við Nyrup, so snávaði lögmaður kortini á tíðindafundinum, men mest-sum at skræða mannin úr skinninum, áðrenn hann hevur havt høvi til at greiða landsstýri og tingi frá práti sínum við Nyrup, er lítið søm-ligt.

SUM tað nú einaferð eigur at gerast, so vórðu limir í formansskapi løgtingsins í útvarpinum fríttáðir um leiklut Edmunds á nevnda tíðinda-fundi, og sum vituligt, so var hetta kærkomið høvi hjá flestum teirra at ynskja lögmann og hansara óhepnu fólkaligheit bæði niður og norður.

HATSKASTUR og hartil mest niðurgerandi av lögmanni var fólkafloksformaðurin Anfinnur Kallsberg, sum úttan tarn av nøkrum slag slapp at halda ein av sínum vanligu valpolit-isku fyrilestur, úttan so mikið sum at komið varð inn á spurningin um, hvat hansara egni fólkafloksmaður nú í vikuvís hevur fonglast við í Danmark til tess at finna aðra kanningar-loysn, hansara kroystu konservativu brøður á danatíngi kundu góðtaka – tó framvegis loysn ímóti teirri, einmælt samtyktu á tingi.

BÆÐI óforskammað og láturligt, og enn eitt dømi um, hvussu lítið skilið er í fólkaflokkin-um, hvussu opportunar og støðuleysur, hann er.

HÓAST eftir stendur, at tingsamtyktin skal virðast og at lögmaður ikki slapp serliga væl frá tíðindafundinum, ber í allar ævir ikki til ikki at vilja tala við danir um henda serstaka trup-ulleika, sum er í komini millum ríkispartarnar – ikki minst tragikomiskt eisini av leikluti rættar-nevndarformansins, sambandstingmannin-um Birni á Heygum – sum úttan stórvægis atlit til floksins hugsan um málið, mundi eiga góð-an part av uppleggnum til samtyktar á tingi.

KANSKA skal hann rósast fyrri tað, um ikki av sambandsfólki, sum nú onga hóming hevur av, hvagar tað ber við ríkisfelagsskapinum. Men so vísir og avgjörður stóru partur av formansskapi tingsins var um mistak Ed-munds, má so sanniliga eisini liggja á teimum at vísa á loysn burtur úr naggatódnini.

Sosialurinn

Vit mugu endurskoða figgjarlógina:

Almennir pengar setast av fyrri at fáa gongd á vinnuna

– skrivar Sverre Midjord, tingmaður

Tað eru framvegis tey stóru tøkini, sum skulu takast, um ikki okkara samfelag heilt skal steðga upp. Tað er okkara skylda sum fólkavald umboð at bera so í bandi, at tað aftur verður liviligt her á landi. Og hetta kunnu vit gera, um vit øll gera okkara besta fyrri at loysa upp fyrri teimum trupulleikum, sum eru í okkara samfelag.

Nógvar ætlanir hava verið frammi, hvussu vit skulu bera okku mat, og alt gott um tað, men ætlanir loysa ongar trupulleikar, tí veruleikin er tann, at trupul-leikarnir eru meira álvars-ligir enn vit kanska geva okkum far um. Tað unga fólkíð, sum skuldi bera førningin viðari, tað flytir av landinum. Orsökini er arbeiðsloysi og tað høga skattatrystið. Hetta er ikki hugaligt at hyggja at og ser-liga tá lítið fyrri ikki at siga einki verður gjørt fyrri veru-liga at venda gongdina.

Nú komu víðurskiftini, sum hava stungið seg upp ímillum donsku stjórnina og lótingi um bankamálið. Tað hevur avleitt eitt sindur

frá teimum veruligu trupul-leikunum, sum eru, tað vaksandi arbeiðsloysið, tað stóra skattatrystið. Hesi víðurskifti eru so álvarslig, at vit ikki leingi bara kunnu sita og hyggja at, men her má og skal nakað henda, og ábyrgdina hava valdu um-boð úttan mun til, um tey sita í samgongu ella er í andstöðu. Ábyrgdin er Fø-roya Løgtings.

Tí má ein her og nú ikki bara tosa, men veruliga gera nakað, tí okkara samfelag megnar ikki leingi at gjalda til eina arbeiðsloysis-skip-an, tí har økst tilgongdin samstundis, sum færri verða at gjalda. Annars tyk-ist mær, at henda skipan er farin ikki so lítið av leið, tá hugsað verður um tær stóru umsitingarútreiðslur, sum eftir so stuttari tíð eru komnar og ikki at gloyma ta sentralisering, sum er framd, har tað kundi verið gjørt á heilt annan hátt, har umsitingin varð lögð til fak-feløgini runt landið at um-sita og hava ábyrgdina av.

Eg lati hesi víðurskifti fara í hesum umfari.

Minkandi tilfeingið

Ein tann størsti trupulleikin er tað minkandi tilfeingið, sum er minkandi ár eftir ár. Nú bleiv islandskvotan skerd og russlandskvotan á sama hátt. Tað vil siga, at tilgongdin av egnari ráveru, sum eisini er minkandi, verður tað, sum framtíðin skal byggjast á. Soleiðis verður leikur at fara fram, og tá vit vita hetta, kunnu vit ikki bera seta okkum hend-ur í favn og hyggja at hesi skeivu gongd, tí ikki slepst undan, at fiskur og fiskat-ilvirking er grundarlagið undir tilveru okkara her á landi. Og tá tilfeingið hjá okkum sjálvum er mink-andi, mugu vit leggja á ann-an bóg, og tað ongantíð ov skjótt.

Vit mugu fara undir eina miðvísa innkeyping av fiski til virkingar, sum so vil skapa arbeiði, og hetta kann gerast við tað, at tað al-menna setir seg fyrri innflyt-an og yvir figgjarlógina tryggjar bæði leigu av høl-um, keyp av fiski og ar-beiðslønir. Tað eru pengar tókur á figgjarlógini til slík endamál, um veruliga vit hyggja eftir og gera nakað við hetta.

Tað er neyðugt at gera nakað, og tað skal gerast her og nú. Vit kunnu ikki sita og hyggja at, meðan mótløysið tekur yvirhond.

Um løgtingsumboð veru-liga eru sína uppgávu vaks-in, so er ikki at sita og stara seg blindan uppá tað, sum er farið fram, men her og nú gera tað, sum er neyðugt fyrri at venda gongdina og eisini leggja fram tær loysn-ir, sum boðaðar vórðu áðr-enn valið 7. juli.

Vit mugu líta frameftir.

Almenna má uppi

Fiskavirking skuldi vera tað, sum skuldi loysa allar trupulleikarnar, men tað hevur ikki verið so, heldur tvørturímóti, men hon er ikki komin fyrri at bliva. Enn eina tíð mugu vit liva við hesum, og tá hetta vísir seg ikki at vera loysnin, so má samfelagið gripa inn og gera tiltøk, sum loysa upp. Og her haldi eg, at ein gongd leið leið, ja, úttan íva tann einasta gongda leiðin, er at brúka figgjarlógina, bæði til leigu, keyp og lønur og tað, sum annars fylgir við.

Hetta vil loysa upp fyrri teimum trupulleikum, sum eru so sera aktuellar og sum bert vilja økjust og enda í einum ruðuleika, um einki verður gjørt og tað sum skjótast. Heldur gongdin fram sum nú verður tað til stóran skaða fyrri alt sam-felagið.

Eg haldi meg hava høyr-t ella lisið, at figgjarmálaráð-harrin hevur sagt, at figgj-arlóginn skal endurskoðast fyrri at fáa endarnar at røkka saman. Alt gott um hetta, men eg haldi tað er meira avgerandi at endurskoða figgjarlógina fyrri at fáa pening til arbeiðsskapandi tiltøk, og at hetta skal gerast, meðan javnaðarflok-kurin umsitir figgjarmál.

Sverre Midjord

TVANGSAUKTION

Pá Dommerkantoret, C. Ploýensgøta 1, 100 Tórshavn, atholdes
fredag
den 3. marts 1995,
kl. 10.00

tvangsauktion, (AS 547/94) over matr. nr. 916 o. Tórshavn, beliggende Tórshavn.

Auktionen er begæret af Advokatskrivstovan, Fr. Petersensgøta, 100 Tórshavn, tlf. 1.1145 (j. nr. 940950) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 309 kvm. stor grund. Det bebyggede areal udgør 81 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan beses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkantoret.

Færøernes fogedret,
 den 01.02.95
 Henrik Engell Rhod
 dfm.

Verkamannafylkingin stendur fast við støðuna hjá lögtinginum um dómarakanning

I sambandi við seinastu gongdina í málinum um dómarakanning av bankamálinum vil Verkamannafylkingin slá fast, at hon avvisir øllum øðrum loysn-um í hesum máli enn hana, sum lögtingið hevur samtykt.

Vit halda tað vera meira enn óheppið, at tað verður sáddur ívi um støðuna hjá føroyskum myndugleikum í hesum máli. Tískil eigur hesin ívi at fáast út av verð-ini í stundini, soleiðis at tað verður staðfest, at her er einki at «rafla» um.

Annars vilja vit gera vart við, at tað orðaskifti, sum hevur verið millum danskar politikarar um hetta mál hevur bert sannfört okkum um, at dómarakanning er tað einasta rætta í hesum máli.

Tað er nevniliga ringt at skilja allar tær undanfærslur, sum stjórn og konservativ flokkurin hava í hesum máli um úrslitið eftir teirra meting kortini verður tað sama. Tá skuldi verið lættari at gingið lögtinginum á mót.

Taktikkurin hjá donsku stjórnini er eftir øllum at døma, at fáa føroyingar á glíð í hesum máli.

Tí meta vit tað vera neyðugt í stundini at fáa staðfest, at í hesum málinum er einki ivamál um støðuna hjá lögtingi og landsstýri: Nevniliga tann einmælt samtyktin hjá Føroya Løgtingi.

Tórshavn, 9. februar 1995
 VERKAMANNAFYLKINGIN